

Hvor er det skønt

Mel.: Ernst Frost (2002)

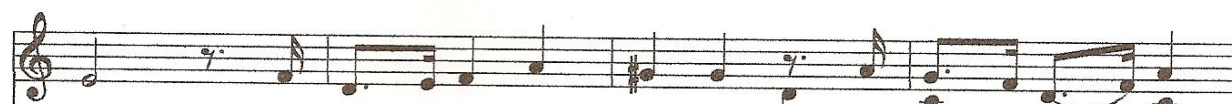
Tekst: Anonym



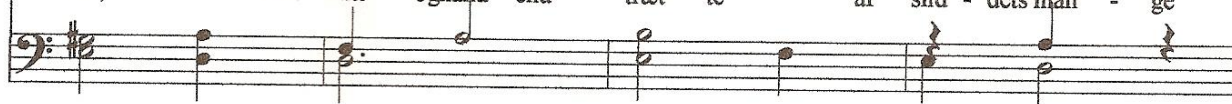
1. Hvor er det skønt at van - dre en stil - le som - mer -
2. Hvor er det skønt at van - dre den vej, vi gik som
3. Hvor er det skønt at min - des de da - ge, som svandt
4. Ja, hu - sker du den a - ger, der fik de læng - ste
5. Hvor er det skønt at van - dre og sam - le min - der
6. Ja, blev end øj - ne sva - ge og hvi - de stænk i



5



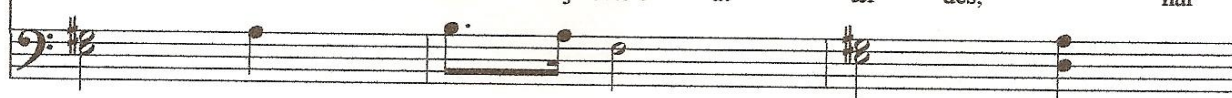
1. dag langs grof - te - kan - tens blom - ster, der står som tu - sind
2. børn, i mark, i skov og en - ge, langs hegn af hyld og
3. hen, hvor er det rart at mø - de en gam - melven i -
4. strå? Og hu - sker du de som - re, hvor him - len var så
5. ind, og fø - lsevund - ne da - ge som nyn - nen i vort
6. hår, blev knæ oghånd end træ - te af slid - dets man - ge



9



1. flag. Langt ind i him - lens blå - nen slår
2. tjørn, den lan - ge vej til sko - le til
3. gen, når man kan sam - men min - des de
4. blå? Når sol stod op, og dug - gen på
5. sind, da mild - nes mør - ke stun - der, hvor
6. år, er det ej svært at æl - des, når



12



1. lær - ken tril - le - slag, hvor det er skönt at
 2. li - vets før - ste torn. Hvor er det skönt at
 3. gla - de ung - doms - år og fø - le ven - skabs-
 4. blomst og bla - de lå, det var som di - a-
 5. li - vets bar - ske vind har bragt om sorg og
 6. min - der dag for dag med e - vig - he - den

15



1. mø - des i go - de ven - ners lag.
 2. min - des den tid, der er så fjern.
 3. ån - den trods alt er li - ge stor.
 4. man - ter, man for sit ø - je så.
 5. smer - te og tå - rer på vor kind.
 7. syn - ger i hvert et hjer - te - slag.